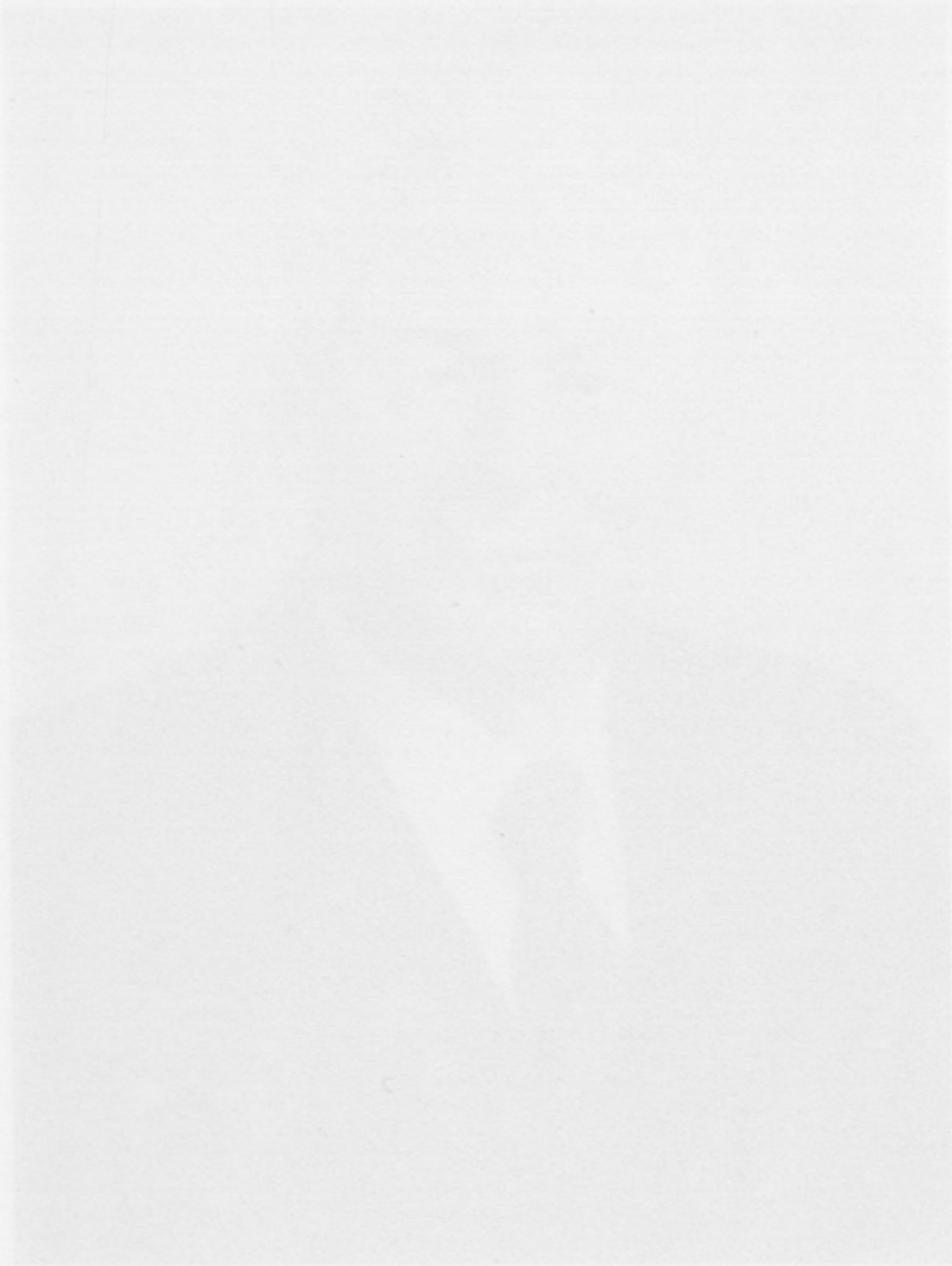

Konstantin Czernienko

Problemy pracy
aparatu
partyjnego
i państwowego

**Problemy pracy
aparatu
partyjnego
i państwowego**

S

Konstantin Czernienko

Tytuł oryginalny:

K. X. Czernienko

«ВОПРОСЫ РАБОТЫ ПАРТИИ И ГОСУДАРСТВЕННОГО АППАРАТА»

Wydawnictwo „Progress” zrobiło się do mnie z prośbą o napisanie krótkiej przedmowy do polskiej edycji mojej książki.

Problemy pracy aparatu partyjnego i państwowego

Rozwinięciem strategii, która stała się wynikiem wieloletniego doświadczenia KPRF i KPSZ w dotychczasowej pracy robotników, a także przez rozwiązanie wielu skomplikowanych problemów politycznych, wychowawczych, ideologicznych, administracyjnych, nawet bytowych. W toku samego postępu gospodarczego i społecznego ZSRR wylądowały się nowe, nie mniej złożone zagadnienia. Nie mówiąc już o tym, że w przyspieszonym ruchu naprzód nie wszystko udało nam się rozwiązać w sposób doskonały. Patrząc na życie realistycznie, widzimy, że znajdujemy się dopiero na początku długofalowego etapu doskonalenia rozwiniętego socjalizmu. Ten strategiczny kierunek całej naszej działalności stanowi zadanie naszej pracy. Programu KPZR, który powinniśmy uchwalić na kolejnym, XXVI Zjeździe partii.

KPZR przypadło w udziale przewyższające na swojej drodze wiele trudności. Jednakże, według słów W. Lenina, zachowała ona siłę, elastyczność działania, zdolność manewru, hart ducha, jasny rozum. KPZR liczy obecnie ponad 18 milionów komunistów i stanowi polityczną wanguardę nie tylko swojego państwa, ale całego narodu radzieckiego.

Partia wie, że jej historyczna rola jest wieloletnia. Role

Książka i Wiedza • Progress
1984

Okladkę projektował: JAN RAKOCZY
Redaktorzy przekładu:
KRYSTYNA JAŚKIEWICZ, URSZULA DROŹDŹ

Tytuł oryginału:

К. У. Черненко

«ВОПРОСЫ РАБОТЫ ПАРТИЙНОГО
И ГОСУДАРСТВЕННОГО АППАРАТА»

Książka sekretarza generalnego KC KPZR K. Czernienki jest poświęcona zagadnieniom doskonalenia pracy aparatu partyjnego i państwowego na różnych etapach działalności KPZR. Znaczną uwagę zwrócono na analizę stylu, form i metod pracy aparatu w warunkach rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

Redaktor odpowiedzialny: W. W. PRIBYTKOW

*Jedenaście tysięcy pięćset osiemdziesiąta
publikacja „K i W”*

ISBN 83—05—11352—3

© Copyright for the polish edition
by Wydawnictwo „Książka i Wiedza”
Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa-Książka-Ruch”,
Warszawa 1984

© Wydawnictwo „Progress”, Moskwa 1984

© Wydawnictwo Politizdat, Moskwa 1982

DO CZYTELNIKA POLSKIEGO

Wydawnictwo „Progress” zwróciło się do mnie z prośbą o napisanie krótkiej przedmowy do polskiej edycji mojej książki.

Z przyjemnością spełniam tę prośbę, ponieważ szczerze jestem przekonany, że im lepiej wiemy o sprawach i myślach naszych narodów, tym trwalsze są nasze więzy i bardziej owocna jest nasza współpraca. Odpowiada to żywotnym interesom obu naszych państw.

Sądzę, że problemy pracy aparatu partyjnego i państwowego ZSRR, a o tym właśnie pisałem w tej książce, wzbudzą zainteresowanie Czytelnika polskiego.

Rozwinięty socjalizm, zbudowany w ZSRR, stanowi wynik wieloletniej wyteżonej działalności KPZR i bohaterskiej pracy robotników, chłopów, inteligencji. Droga do niego wiodła przez rozwiązanie wielu skomplikowanych problemów gospodarczych, wychowawczych, ideologicznych, administracyjnych, nawet bytowych. W toku samego postępu gospodarczego i społecznego ZSRR wyłaniały się nowe, nie mniej złożone zagadnienia. Nie mówiąc już o tym, że w przyspieszonym ruchu naprzód nie wszystko udało nam się rozwiązać w sposób doskonały. Patrząc na życie realistycznie, widzimy, że znajdujemy się dopiero na początku długofalowego etapu doskonalenia rozwiniętego socjalizmu. Ten strategiczny kierunek całej naszej działalności stanowi podstawę nowej wersji Programu KPZR, który powinniśmy uchwalić na kolejnym, XXVII Zjeździe partii.

KPZR przypadło w udziale przewyciężanie na swej drodze wielu trudności. Jednakże, według słów W. Lenina, zachowała ona siły, elastyczność działania, zdolność manewru, hart ducha, jasny rozum. KPZR liczy obecnie ponad 18 milionów komunistów i stanowi polityczną awangardę nie tylko klasy robotniczej, lecz również całego narodu radzieckiego.

Partia wie, że jej kierownicza rola nie stanowi bynajmniej żadnego przywileju. Rolę tę komuniści zdobyli w ofiarnej walce o wcielenie w życie ideałów sprawiedliwości społecznej — o likwidację wyzysku pracy przez kapitał, o autentyczną demokrację, równouprawnienie ludzi i narodów, o dobrobyt ludzi pracy, stworzenie warunków poznania przez nich wartości narodowej i światowej kultury.

Na tej podstawie tworzy się autorytet partii, buduje się zaufanie narodu do jej polityki. Partia widzi swój obowiązek w tym, żeby być godną tego zaufania, umacniać je stałą troską o dobrobyt narodu.

Silą rzeczy aparat partii i państwa, który stanowi trwałe ogniwo więzi z masami, znajduje się w centrum twórczej działalności w zakresie wcielenia w życie idei i planów partii.

Komuniści radzieccy wszystkie swoje działania sprawdzają według nakazów Lenina, uważają za swój obowiązek ściśle przestrzeganie stylu leninowskiego, utrwalenie go w swojej codziennej działalności i zachowaniach. Wymaganie stałego doskonalenia działalności partii uzasadnione jest główną troską, ażeby jej kierownicza rola w społeczeństwie i państwie nadal była na wysokości coraz bardziej skomplikowanych zadań.

Partia składa się z ludzi. Ludzie decydują o powodzeniu sprawy. Dlatego właśnie tak dużo pracujemy nad doskonaleniem doboru, rozmieszczenia i wychowania działaczy partyjnych i państwowych. Działacz na stanowisku kierowniczym w dobie obecnej — to przede wszystkim człowiek oddany ideom marksizmu-leninizmu, który dobrze i wszechstronnie zna swój odcinek pracy, posiada zdolności organizatorskie, wysoką kulturę ogólną. Powinien myśleć na szerszą skalę, dostrzegać wszystko, co nowe.

Partia — to umiejętność zorganizowania sprawy. Nie wystarczy podjąć słuszne uchwały. Potrzebna jest umiejętność takiego zorganizowania ich wykonania oraz kontroli działalności mającej na celu bezwarunkowe i terminowe wcielanie tych uchwał w życie. Przy tym kontrola potrzebna jest nie na papierku, nie formalna, lecz rzeczowa, w praktyce.

Wreszcie partia — to ideologia. Przy doskonaleniu naszej pracy ideologicznej dążymy do tego, aby komitety partyjne, środki masowej informacji, instytucje naukowe, zrzeszenia twórcze, cały aktyw ideologiczny partii w sposób jeszcze bardziej energiczny pomagały w rozwiązywaniu kompleksu naszych zadań tak w polityce wewnętrznej, jak i zagranicznej. Praca ideologiczna w naszym rozumieniu jest sprawą całej partii. Podstawa sukcesu w tej pracy tkwi w jedności działalności wychowawczej, organizacyjnej i gospodarczej na wszystkich szczeblach, na wszystkich odcinkach.

W Związku Radzieckim rośnie wspaniała młodzież. My, komuniści starszej generacji śledzimy jej dorastanie z ojcowską troską, widzimy, że młodzi obywatele wyrastają na patriotów, aktywnych budowniczych nowego życia. Naturalnie, istnieją tu również swoje problemy, szkoła nasza nie dotrzymała kroku współczesnym wymaganiom, więc trzeba było wprowadzić szeroką reformę systemu oświaty ludowej. Partia podjęła szereg przedsięwzięć celem doskonalenia systemu wychowania młodzieży oraz pogłębienia partyjnego

kierowania młodzieżą. Są to wszystko przedsięwzięcia mieszczące się w ogólnym nurcie naszej strategii rozwoju społecznego.

Jak największą uwagę przywiązujemy do dalszego rozwoju gospodarki radzieckiej, wykonania zadań pięcioletki. Wysiłki partii celem realizacji Programu Żywnościowego, lepszego zaopatrzenia ludności w towary konsumpcyjne, prowadzone na wielką skalę budownictwo mieszkaniowe dobitnie świadczą o tym, że celem naszej polityki ekonomicznej jest dobro ludzi, zaspokojenie ich żywotnych potrzeb.

Naród radziecki, tak samo jak wszystkie bratnie narody krajów socjalistycznych, jest żywotnie zainteresowany w zachowaniu trwałego pokoju. Zapobieżenie nowej wojnie światowej, zahamowanie imperialistycznego wyścigu zbrojeń równa się w obecnych warunkach zachowaniu życia na naszym globie. Prawem dziejowym ludzkości właśnie socjalizmowi przypadło wziąć na siebie tę trudną i wyjątkowo odpowiedzialną misję. Dlatego właśnie w umacnianiu współpracy i współdziałania bratnich państw socjalistycznych widzimy główną rękojmię pomyślniej realizacji wszystkich naszych wspólnych celów.

Realizowana przez państwa-strony Układu Warszawskiego polityka pokoju stanowi ważki wkład w sprawę obrony pokoju. Wspólnym wysiłkiem osiągnęliśmy znaczny postęp na drodze do przekształcenia Europy w kontynent pokoju i wzajemnie korzystnej współpracy. Ukształtowane w Europie w wyniku zwycięstwa nad Niemcami hitlerowskimi i powojennego rozwoju realia, nienaruszalność granic państw europejskich zostały uznane przez prawo międzynarodowe.

Kraje wchodzące w skład Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej coraz pomyślniej łączą swe wysiłki dla realizacji zadań rozwoju gospodarczego. Narada Ekonomiczna na najwyższym szczeblu w Moskwie utorowała drogę do nowego etapu naszej współpracy w tej dziedzinie.

Świat socjalizmu trwale przeciwstawia się wzmożonym atakom reakcji imperialistycznej. Nasi przeciwnicy klasowi są jeszcze w stanie, niestety, przysporzyć nam kłopotów, nierzadko dość poważnych. Ale nie są w stanie zahamować w znacznym stopniu naszego rozwoju, tym bardziej — odsunąć na bok światowy socjalizm. Potok nowego życia, historyczny ruch socjalizmu przybiera na sile i konsekwentnie usuwa wszystkie przeszkody na swojej drodze.

Oto co szczególnie chciałbym powiedzieć Czytelnikowi polskiemu.

Całkiem niedawno ludzie radzieccy wraz ze swoimi polskimi przyjaciółmi uroczyście obchodzili 40-lecie Odrodzenia Polski Ludowej. Dla nas na zawsze pozostaną święte bojujowy sojusz i przyjaźń narodów Związku Radzieckiego i Polski, zrodzone we wspólnej walce z hitlerowskimi najeźdźcami. W ciągu powojennego czterdziestolecia wytrzymał próbę czasu trwały fundament przyjaźni radziecko-pol-

Konsekwentne wcielanie w życie leninowskich norm i wymogów jest rękojmią tego, że w aparacie partyjnym i państwowym nadal będą koncentrowały się najlepsze siły, wiedza i talent komunistów radzieckich. Właśnie w tym upatrujemy dzisiaj jeden z decydujących czynników pomyślnego wykonania historycznych uchwał XXVI Zjazdu KPZR, programu budownictwa komunistycznego.

SPIS TREŚCI

DO CZYTELNIKA POLSKIEGO	5
I. BUDOWA, ROZWÓJ I UMOCNIECIE APARATU KPZR	9
Okres budowy	11
Po Październiku	24
II. PARTIA I KSZTAŁTOWANIE APARATU REPUBLIKI SOCJALISTYCZNEJ	56
III. APARAT PARTYJNY I BUDOWNICTWO SOCJALIZMU W ZSRR	75
Według wskazań Lenina	75
Kierunek na zbudowanie socjalizmu	86
Skomplikowanie się zadań wymaga doskonalenia aparatu	101
IV. DOSKONALECIE APARATU PARTYJNEGO I PAŃSTWOWEGO, STYL JEGO DZIAŁALNOŚCI W WARUNKACH ROZWINIĘTEGO SOCJALIZMU	138
Na nowym etapie	139
Dalszy rozwój demokracji socjalistycznej	159
Kadry — decydujący czynnik kierowania i zarządzania	190
Ideowość komunistyczna, partyjna pryncypialność	220
Naukowe podejście. Jedność teorii i praktyki	232
Kolegialność kierownictwa i odpowiedzialność osobista	254
Zorganizowanie i rzeczowość	274
Kontrola wykonania	290
Opierać się na masach, przysłuchiwać się głosowi mas	312
O krytyce i samokrytyce	343
Dokumenty partyjne — nieodłączny środek kierowania i zarządzania	353
Główne pole działalności — gospodarka	364
ZAKOŃCZENIE	412

Konsekwentne wcielenie w życie socjalistycznych norm i wymogów i mrońchich wstawienie SPIS TREŚCI niniejszego tomu jest rękopisem tego, że w aparacie partyjnym i państwowym nadal będą koncentrowały się najlepsze siły, wiedza i talent komunistów radzieckich. Właśnie w tym upatrujemy dzisiaj jeden z decydujących czynników pomyślnego wykonania historycznych zadań XXVI Zjazdu KPZR, programu budownictwa komunistycznego.

412	ZAKOŃCZENIE
384	Główne pole działalności — gospodarka
333	Dokumenty partyjne — niezbędny środek kierowania i zarządzania
313	O krytyce i samokrytyce
312	Opierać się na masach, przysłuchiwać się głosowi mas
300	Kontrola wykonania
274	Zorganizowanie i treść
254	Kolejność kierownictwa i odpowiedzialność osobista
232	Naukowe podejście. Jedność teorii i praktyki
230	Ideowo komunistyczna, partyjna przynależność
190	Kadry — decydujący czynnik kierowania i zarządzania
150	Dalszy rozwój demokracji socjalistycznej
139	Na nowym etapie
138	WINIĘTEGO SOCJALIZMU
	WEGO, STYL JEGO DZIAŁALNOŚCI W WARBURKACH ROZ-
	IV. DOSKONALENIE APARATU PARTYJNEGO I PAŃSTWO-
101	Skomplikowanie się zadań wymaga doskonalenia aparatu
88	Kierunek na zbudowanie socjalizmu
75	Według wskazań Lenina
75	W ZSRR
	III. APARAT PARTYJNY I BUDOWNICTWO SOCJALIZMU
	JALISTYCZNEJ
	II. PARTIA I KSZTAŁTOWANIE APARATU REPUBLIKI SOC-
24	Po Październiku
11	Okres budowy
9	I. BUDOWA, ROZWOJ I UMOCNIE NIE APARATU KPZR
5	DO CZYTELNIKA POLSKIEGO

К. В. Федоренко

«ВОПРОСЫ РАБОТЫ ПАРТИИ И
ГОСУДАРСТВЕННОГО АППАРАТА»

На болгарском языке

Korektorzy: zespół

RSW "Prasa-Książka-Ruch"
Wydawnictwo „Książka i Wiedza”
Warszawa, wrzesień 1984 r.

Wyd. 1. Nakład 10 000 egz.
Obj. ark. wyd. 28,79. Obj. ark. druk. 26,5.
Oddano do składu 25.VI.1984 r.
Podpisano do druku 31.VIII.1984 r.
Druk ukończono we wrześniu 1984 r.
Drukarnia „Iskra Rewolucji”
Moskwa

Zam. druk. 267. Cena zł 180.—

014(01) — 84
0805030000 — 328

К. У. Черненко

«ВОПРОСЫ РАБОТЫ ПАРТИЙНОГО
И ГОСУДАРСТВЕННОГО АППАРАТА»

На польском языке

Katowice, 1984

RSW "Prasa-Książka-Ruch"
Wydawnictwo „Książka i Wiedza”
Warszawa, wrzesień 1984 r.

Wyd. i nakł. 10 000 egz.
Opł. ark. wyd. 22,78 Opł. ark. druk. 28,1.
Odbrano do druku 22.VI.1984 r.
Podpisano do druku 31.VIII.1984 r.
Druk wykonano w wrocławiu 1984 r.
Drukarnia „Iskra Rewolucyjna”
Moscwa

Ц 0802030000—399
014(01)—84 без объём.

Zam. druk. 267 Cena zł 180.—

№ 13832

Ректор университета А. Ф. Кайгородов
Контрольный ректор Д. Б. Шалев
Ректор А. В. Давыдов
Уполномоченный ректор В. С. Мухоморов
Технический ректор Н. М. Карацупа
С. Л. Бобров

Главно в набор 67.06.81. Подписано в верте 01.08.81.
Формат 60x90. Бумага типограф. № 1.
Гарнитура обёмов. Печать выкоп.
Копия нр. в 30.5-01 нр. в экз. 28.80.
Ул. рр. от. 28.75. Ул. нр. в. 28.80.
Тираж 10010 экз. Заказ № 387. Цена 2 р. 37 к.
Ил. № 39001.
Орден Трудового Красного Знамени издательство
«Искусство» Государственного комитета СССР
по делам издательства, полиграфии и книжной
торговли. 119845, ГСП, Москва, Г-21, Зубовский
б-р, 17.
Орден Трудового Красного Знамени
Московская типография № 7 «Народное образование»
«Коммунистическая» Государственного
комитета СССР по делам издательства, полиграфии
и книжной торговли.
Москва, 119195, ул. Асадов, 13.

К. У. Черненко

«ВОПРОСЫ РАБОТЫ ПАРТИЙНОГО
И ГОСУДАРСТВЕННОГО АППАРАТА»

На польском языке

ИБ № 13632

Редактор русского текста *Л. Ф. Карманова*
Контрольный редактор *В. В. Шахова*
Редактор *А. И. Давыдова*
Художник *Я. Ракочи*
Художественный редактор *Е. С. Морозова*
Технические редакторы *Н. И. Касаткина,*
С. Л. Рябинина

Сдано в набор 07.05.84. Подписано в печать 04.09.84.
Формат 60×90^{1/16}. Бумага типограф. № 1.
Гарнитура обычн. новая. Печать высокая.
Условн. печ. л. 26,5+0,1 печ. л. вклеек.
Усл. кр. отт. 26,75. Уч.-изд. л. 28,90.
Тираж 10510 экз. Заказ № 267. Цена 2 р. 37 к.
Изд. № 39003.

Ордена Трудового Красного Знамени издательство
«Прогресс» Государственного комитета СССР
по делам издательств, полиграфии и книжной
торговли. 119847, ГСП, Москва, Г-21, Зубовский
бульвар, 17.

Ордена Трудового Красного Знамени
Московская типография № 7 «Искра революции»
«Союзполиграфпрома» Государственного
комитета СССР по делам издательств, полиграфии
и книжной торговли.
Москва, 121019, пер. Аксакова, 13.

0802030000—399
014(01)—84

176

